

РЕШЕНИЕ

№ 6613

гр. София, 11.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Калин Куманов**

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **6960** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите-гр.С., подадена чрез юк.Б., срещу Решение от 20.05.2021 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 1585/2021 г., отменящо Наказателно постановление № F540622/24.06.2020 г., издадено от Директора на офис „М.” при ТД на НАП-гр.С., с което на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], за нарушение на чл.125, ал.5 във вр.с ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл.179 от същия закон. В касационната жалба се релевират възражения за неправилност на решението на СРС– касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Подателят ѝ счита за неправилен изводът на СРС, че са налице предпоставки за приложение на чл.28 ЗАНН, за което излага подробни съображения. Моли за отмяна на съдебното решение и постановяване на ново, с което НП да бъде изцяло потвърдено. В съдебно заседание касаторът не изпраща представител, но чрез юк.Б. е подал писмено становище с което поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът [фирма], в с.з. се представлява от адв.К., който моли за оставяне всиланакасирания садебен акт. Не претендира разности.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за основателна.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд-София град намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 АПК във вр.с чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН, от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли както сроковете по чл.34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено въз основа на събраните по делото писмени доказателства и гласни доказателствени средства, че за извършено от дружеството-жалбоподател нарушение на чл.125, ал.5 във вр.с ал.1 ЗДДС, Директорът на офис „М.“ при ТД на НАП-гр.С. на 27.06.2013 г. е издал на дружеството предупреждение на основание чл.28 ЗАНН, че при следващо такова нарушение, ще бъде наказано. На 17.02.2020 г. дружеството-жалбоподател е подало по електронен път до офис „М.“ при ТД на НАП-гр.С. справка-декларация по ЗДДС за м.януари 2020 г. Инспектор по приходите е преценила, че СД е подадена след срока за това, който е изтекъл на 14.02.2020 г. Поради това е съставила срещу дружеството АУАН № F540622/06.03.2020 г., в който нарушението е квалифицирано по чл.125, ал.5 във вр.с ал.1 ЗДДС. Въз основа на АУАН е издадено атакуваното пред СРС постановление, в което словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

За да отмени НП, районният съд е приел, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, но са налице предпоставките за приложение на чл.28 ЗАНН за маловажност на деянието.

Решението е неправилно.

Споделят се правните изводи на съда, че при съставяне на АУАН и издаване на процесното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Безспорно [фирма] е извършило нарушение по чл.125, ал.5 ЗДДС, тъй като не е подало в регламентирания срок - до 14-то число на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася, справка-декларация по чл.125, ал.1 ЗДДС за м.януари 2020 г., въпреки че е регистрирано лице по същия закон.

Касационният съд не споделя съображенията на СРС за наличие на предпоставките за преценка на конкретния случай като маловажен по смисъла на чл.28 ЗАНН във вр.с чл.93, т.9 НК, приложим от препращането на чл.11 ЗАНН.

Фискалните правоотношения са особено значими и нарушенията, които ги засягат, са с относително по-висока степен на обществена опасност от другите административни нарушения. Хипотезата на маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН се изключва, след като деянието е извършено след като наказващият орган вече е

приложил чл.28 ЗАНН. Деянито, за което е ангажирана отговорността на дружеството, не е извършено в едногодишен период след издаване на предупреждението, поради което не се явява повторно и следователно не е изключено от хипотезата на чл.28 ЗАНН. От друга страна обаче, регистрирано по ЗДДС юридическо лице е наясно със задълженията си по закон, в това число и подаването в срок на ежемесечните СД. След като веднъж е пропуснал срока за подаването ѝ и е бил предупрежден от органите на НАП през 2013 г., то допуснатото нарушение през 2020 г., макар и извън едногодишния срок на предупреждението, не би могло да се квалифицира като маловажно, тъй като обективно е налице неизпълнение на законовите изисквания за срока за подаване на справките декларации по ЗДДС.

Ето защо и решението на СРС следва да се отмени и вместо него се постанови ново, с което да се потвърди Наказателно постановление № F540622/24.06.2020 г. на Директора на офис „М.” при ТД на НАП-гр.С..

С оглед изхода на спора и при направено своевременно искане за това на касатора се следват разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение, определени по реда на НЗПП в размер на 80 лв.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 от АПК, Административен съд-София град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 20.05.2021 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 1585/2021 г., и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № F540622/24.06.2020 г., издадено от Директора на офис „М.” при ТД на НАП-гр.С., с което, на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], за нарушение на чл.125, ал.5 във вр.с ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл.179 от ЗДДС.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], да заплати на ТД на НАП-гр.С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: